

DDV OBRAVNAVA STORITEV NA PREMIČNINAH, OPRAVLJENIH ZA TUJEGA NAROČNIKA, KI DOBAVI TO BLAGO NA OZEMLJU SLOVENIJE

Pojasnilo DURS, št. 4230-160/2010-2, 31. 5. 2010

Davčni zavezanec sprašuje, ali je mnenje DURS iz pojasnila, št. 4230-222/2007 z dne 9. 11. 2007 glede na spremembe zakonodaje na področju DDV še vedno isto ali pa se je to stališče od 1. 1. 2010 spremenilo. Vprašanje se nanaša na postopek obračuna DDV za opravljeno storitev na premičnini (blagu), ki je v Slovenijo pripeljana iz druge države članice EU in se po opravljeni storitvi proda v Sloveniji, dobavi v drugo državo članico EU ali drugo državo izven EU. Naročnik storitve (in lastnik premičnine) je davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici EU, ki je v Sloveniji identificiran za namene DDV, in je za te namene imenoval davčnega zastopnika.

V nadaljevanju odgovarjamo:

Storitev kaširanja, ki je opravljena za prejemnika s sedežem v drugi državi članici EU, ni predmet obdavčitve z DDV v Sloveniji, če prejemnik storitve nima poslovne enote v Sloveniji.

V primerjavi z ureditvijo, ki je veljala glede kraja opravljanja storitev do konca leta 2009, je s 1. 1. 2010 spremenjeno splošno načelo. Po splošni določbi o kraju opravljanja storitev iz prvega odstavka 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2) je kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, kraj, **kjer ima ta davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti**. Če so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca, ki ni v kraju, kjer ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima ta davčni zavezanec stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno oziroma običajno prebivališče.

Za stalno poslovno enoto davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, se za namene 25. člena ZDDV-1 v skladu z določbo 28. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/2008, 123/08, 105/09 in 27/10) šteje poslovna enota (kraj poslovanja), ki trajno razpolaga s človeškimi in materialnimi viri v tolikšni meri, da omogoča prejem in uporabo storitev iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 ali opravljanje storitev iz drugega odstavka 25. člena ZDDV-1.

V zvezi z opravljanjem storitev na premičninah za davčnega zavezanca iz druge države v zakonodaji ni več predvidenih posebnih določb, ki bi pomenile odstopanje od splošnega pravila. Storitve kaširanja, ki jo opravi slovenski davčni zavezanec za prejemnika, davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici EU, zato ni predmet DDV v Sloveniji, če prejemnik v Sloveniji nima poslovne enote.

Ta ureditev velja neodvisno od tega, ali je premičnina (blago) po opravljeni storitvi prodana na ozemlju Slovenije, dobavljena v drugo državo članico EU ali v drugo državo izven EU.

Določbe DDV zakonodaje v zvezi s pridobitvijo blaga, ki jo opravi davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici EU in v zvezi z dobavami blaga na ozemlju Slovenije, se niso spremenile. To pomeni, da mora davčni zavezanec v zvezi s temi transakcijami, ki jih opravi na ozemlju Slovenije, še vedno upoštevati slovensko zakonodajo na področju DDV.